

Poniedziałek - 29.11.2021r.

KOCHANE DZIECI.

W tym tygodniu będziemy rozmawiać o teatrze. Przypomnijcie sobie, kiedy byliśmy w teatrze na bajce pt. „Lokomotywa” Juliana Tuwima. Ta wiedza pomoże wam w zadaniach.

1. Nasz teatr – aranżacja kącika teatralnego. Przygotuj kącik teatralny z użyciem materiałów dostępnych w domu, np. nieużywanych skarpet, rękawiczek, drewnianych łyżek, maskotek, masek, kukiełek, elementów przebrań. Scenę możesz przygotować z dużego kartonu, a kurtynę z kawałka prześcieradła, zasłony lub materiału.

- Co to za zwierzę? – zagadki pantomimiczne. Rodzic podaje dziecku nazwy zwierząt. Dziecko naśladuje ruchem i mimiką zwierzęta bez wydawania dźwięków.

- Gimnastyka poranna: potrzebny jest parasol, pięć kartek papieru A4.
 - ✓ Maszerują dzieci drogą – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Dziecko maszeruje wokół rozłożonego parasola, dostosowując krok do hasła: raz, dwa, raz, dwa. Na hasło: „Schowaj się przed deszczem!” – dziecko chowa się pod parasolem. Gdy zabrzmi hasło: „Przestało padać!”, kontynuuje marsz.
 - ✓ Spacer w deszczu – ćwiczenie równoważne. Dziecko maszeruje, trzyma w ręku złożony parasol. Na polecenie: „Zaczęło padać”, rozkłada parasol, stoi na palcach, unosi w górę parasol, trzyma parasol nad głową, i maszeruje dookoła pokoju, rytmicznie powtarzając: kap, kap, kap...
 - ✓ Omiń kałużę – ćwiczenie kształtujące świadomość przestrzeni. Dziecko biega po pokoju omijając kałużę (rozłożone kartki A4). Biegamy na palcach, na piętach, z wysoko uniesionymi kolanami itd.
 - ✓ Przeskocz kałużę – zabawa z elementami skoku, ćwicząca koordynację wzrokowo-ruchową. Dziecko przeskakuje obunóż „kałużę” - rozłożone kartki na podłodze w równych odstępach.
 - ✓ Krok, przysiad, obrót – ćwiczenie równoważne, kształcące koordynację wzrokowo-ruchową. Kartki są ułożone jak w poprzednim ćwiczeniu. Dziecko omija je, poruszając się zgodnie z ustalonymi zasadami, np.: Krok do przodu, przysiad, krok do przodu, obrót lub krok do przodu, podskok, dwa kroki do przodu, obrót.
 - ✓ Odłóż parasol – ćwiczenie uspokajające. Dziecko maszeruje po pokoju, śpiewając dowolną piosenkę o kotach. Na hasło: „Odłóż parasol na miejsce!” – dziecko podchodzi do parasola, składa go i odkłada na miejsce.

GIMNASTYKĘ PORANNĄ WYKONUJEMY PRRZEZ CAŁY TYDZIEŃ.

1. Niewidzialny teatr – słuchanie opowiadania Marii Ewy Letki pt. „Niewidzialny teatr”. Proszę rodziców o przeczytanie opowiadania:

Niewidzialny teatr W naszym mieście jest budynek, w którym przez wiele, wiele lat mieścił się teatr. Teraz budynek stoi pusty i zapomniany. Na szczęście nie do końca... Raz w miesiącu idziemy tam, zasiadamy na widowni i czekamy. W pewnej chwili zapalają się żyrandole z kryształków i oświetlają salę. Widownia cichnie i po chwili, jakby ze sceny, słychać zawsze ten sam głos: – Najmilsze panie, najmilsi panowie, zaraz wam wszystko opowiem. Głos należy do pewnego aktora, który dawno stąd wyjechał. Mimo że aktorzy są gdzieś w świecie, przedstawienia, w których grywali, pozostały. Nigdy nie wiadomo, którą sztukę przypomni sobie teatr. W zeszłym miesiącu była to opowieść dla małych dzieci. Podobała się nam wszystkim. Chłopiec imieniem Jaś, którego oczywiście nie widzieliśmy, a tylko słyszeliśmy, miał sen. Śniło mu się, że został królem cukierków. Jako król miał bardzo poważny problem – chętnie zjadłby wszystkich swoich poddanych, więc aby nie mieć pokusy, sam zamienił się w cukierek choinkowy. Słyszeliśmy szelest papierków od cukierków i czuliśmy zapach choinki. Pamiętam też sztukę o myszce, którą musiało spotkać coś złego. Biegała po scenie i rozpaczała, ponieważ nie wiedziała, którędy uciec. W pewnej chwili zawołała: – Dobra wróżko, ratuj! Dobra wróżka musiała się zjawić, bo myszka szepnęła: – Dziękuję ci, dobra wróżko. Tak, bardzo chętnie usiądę na huśtawce. Potem usłyszeliśmy, jak wróżka łagodnie pyta: „Lepiej się czujesz, myszko?”, a mysz odpowiedziała: „Znacznie, znacznie lepiej. Huśtanie zawsze dobrze mi robiło”. Wtedy oczywiście słychać było dźwięk huśtawek na placu zabaw. Domyśliliśmy się, że wróżka huśta myszkę. Mój ulubiony spektakl to jednak ten o rozsypanym bukiecie. Bez obrazu jest bardzo trudny do zrozumienia. Wiadomo, że chłopiec i dziewczyna pokłócili się i dlatego bukiet, który on miał dla niej, rozsypał się. Wystraszone kwiaty nie wiedziały, co ze sobą zrobić, a ja najbardziej współczułam róży, która wołała: – Nie doczekam drugiego bukietu! Zanim oni się w końcu dogadają, opadną ze mnie wszystkie płatki! Według mnie, ta sztuka jest o pogodzeniu się, bo pod koniec przedstawienia róża mówi: „Cudownie! Znów jesteście w jednym bukiecie!”. To chyba znaczy, że chłopiec i dziewczyna pogodzili się i on dał jej bukiet. Jednak nie mam pewności, czy dobrze wszystko odczytuję. Na zakończenie każdego przedstawienia słychać głos aktora: – Najmilsze panie, najmilsi panowie, kiedyś wam jeszcze opowiem... Potem na pewno opada kurtyna, bo nic już

się więcej nie dzieje. Gasną, jeden po drugim, żyrandole z kryształków i trzeba iść do domu.

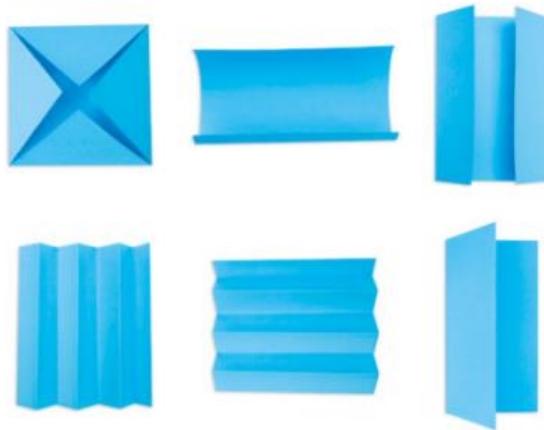
Teatr to miejsce, w którym aktorzy wyczarowują wymyślony świat. Ale kiedy oglądamy przedstawienie, mamy wrażenie, że to prawdziwe życie.

- Odpowiadamy na pytania:
 - ✓ Czy teatr to tylko budynek, czy może coś więcej?
 - ✓ Jakie przedstawienia były odgrywane w teatrze z opowiadania?
 - ✓ Czy coś was rozbawiło w sztuce o Królu cukierków?
 - ✓ Jaka nauka płynęła z bajki o bukicie kwiatów?
 - ✓ Dlaczego teatr z opowiadania jest nazywany niewidzialnym? (dźwięki)
 - ✓ Co oznacza sformułowanie „magia teatru”?
 - ✓ Czy dzieją się tam jakieś czary?
 - ✓ Jak powstaje przedstawienie teatralne?
 - ✓ Jak się je przygotowuje?
- Jak w teatrze – zabawa ruchowo-słuchowa. Wykonaj ruchy gdy usłyszysz:
 - ✓ szelest folii aluminiowej – chodzisz jak robot,
 - ✓ uderzenia drewnianych łyżek o siebie – chodzisz jak baletnica lub tancerz baletu,
 - ✓ szelest torebki foliowej – chodzisz jak myszka,
 - ✓ gra na pokrywkach – podskakujesz jak pajacyk.
- W teatrze – rozmowa i wykonanie lapbooka o teatrze.

Wytnij obrazki historyjki obrazkowej z „Pomocy” i opowiedz o nich. Ułóż i opowiedz historyjkę o wizycie dzieci w teatrze.

- ✓ Przy tej okazji warto przypomnieć o zasadach zachowania w teatrze. Przed przedstawieniem przebieramy się w szatni. Zajmujemy miejsca według napisu na bilecie. Zachowujemy się spokojnie, mówimy cicho, poruszamy się powoli. Gdy zgasną światła, oglądamy przedstawienie w skupieniu. Korzystamy z toalety w trakcie przerwy w przedstawieniu. Nagradzamy aktorów brawami. Pijemy i spożywamy posiłki w miejscach do tego przeznaczonych.
- ✓ Następnie przygotowujemy teatralnego lapbooka (własnoręcznie wykonaną książeczkę tematyczną, coś w rodzaju teczki, w której są zgromadzone wiadomości na określony temat). Przygotuj kartki z bloku technicznego i zginaj je, tworząc książeczkę. Wykonaj okładkę lapbooka oraz kolejne strony, wklejaj

obrazki z „Pomocy” w kolejności, ale w dowolnych miejscach. Możesz dorysować elementy kojarzące ci się z teatrem.

2. Odgłosy teatru – zabawa słuchowa. Proszę o przygotowanie: folii aluminiowej, torebki foliowej, dwóch drewnianych łyżek. Dziecko siada tyłem do rodzica i słucha w skupieniu. Rodzic wydobywa dźwięki w sekwencjach po 3–4 za pomocą zebranych przedmiotów, po czym dziecko ma za zadanie odtworzyć sekwencje dźwiękowe na tym samym instrumencie. Jeśli liczba dźwięków w sekwencji jest zbyt mała, można ją zwiększyć.

- ✓ Karta pracy – etapy powstawania przedstawienia teatralnego. 6,5 - latki Karty pracy cz. 2, str. 15.
- ✓ Wykonaj rysunek z przedstawienia, na którym byliśmy, bądź dowolnej, ulubionej bajki. Potem na dwóch kartkach jednakowego formatu jak praca narysuj wzory, jakie mogą znaleźć się na kurtynie teatralnej. Obydwie kartki złoż w wachlarzyk/harmonijkę. Następnie przyklej kurtyny do swojego obrazka po obu stronach kartki.

Prosimy o uzupełnienie 1- części Kart Pracy.